

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 lutego 2007 r.

ustanawiająca Europejską Radę ds. Badań Naukowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/134/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 i 3,

uwzględniając decyzję Rady 2006/972/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotyczącą programu szczegółowego „Pomysły” wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji ⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z siódmym programem ramowym celem programu szczegółowego „Pomysły” jest udzielanie wsparcia dla pionierskich badań inspirowanych przez naukowców we wszystkich dziedzinach nauki i inżynierii w zakresie wybranych przez nich zagadnień.
- (2) Decyzja 2006/972/WE przewiduje, że Komisja powinna ustanowić Europejską Radę ds. Badań Naukowych (zwaną dalej „ERBN”), która powinna realizować program szczegółowy „Pomysły”.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 3 decyzji 2006/972/WE w skład ERBN powinna wchodzić niezależna rada naukowa (zwaną dalej „radą naukową”), której działanie ma wspomagać specjalna jednostka ds. realizacji.
- (4) Rada naukowa powinna składać się z uznanych naukowców, inżynierów i uczonych powoływanych

przez Komisję i działających we własnym imieniu, niezależnie od jakichkolwiek zewnętrznych wpływów. Powinna ona działać zgodnie z mandatem przewidzianym w art. 5 decyzji 2006/972/WE i wyłącznie na rzecz osiągnięcia celów naukowych, technologicznych i edukacyjnych programu szczegółowego „Pomysły”.

- (5) Rada naukowa powinna niezależnie wybrać sekretarza generalnego, który będzie działał na mocy udzielonego przez nią upoważnienia. Sekretarz generalny będzie między innymi wspierał radę naukową w zapewnieniu jej skutecznych kontaktów ze specjalną jednostką ds. realizacji i z Komisją, a także w monitorowaniu skutecznego wdrożenia jej strategii i stanowisk przez specjalną jednostkę ds. realizacji.
- (6) Rada naukowa powinna działać zgodnie z zasadami jakości pracy naukowej, niezależności, efektywności i przejrzystości. Komisja powinna pełnić rolę gwaranta niezależności i integralności rady naukowej oraz zapewnić jej właściwe funkcjonowanie.
- (7) Należy przewidzieć zasady ujawniania informacji przez członków rady naukowej bez uszczerbku dla przepisów dotyczących bezpieczeństwa załączonych do regulaminu wewnętrznego Komisji decyzją 2001/844/WE, EWWiS, Euratom ⁽³⁾.
- (8) Dane osobowe dotyczące członków rady naukowej powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, str. 224.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/548/WE, Euratom (Dz.U. L 215 z 5.8.2006, str. 38).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

- (9) W celu wyznaczenia członków założycieli rady naukowej powołano niezależny komitet roboczy wysokiego szczebla. Po szeroko zakrojonych konsultacjach prowadzonych w środowisku naukowców i uczonych komitet ten przedstawił zalecenia dotyczące, po pierwsze, czynników i kryteriów, które należy uwzględnić przy mianowaniu członków rady naukowej, a po drugie – zalecenia dotyczące samych członków założycieli.
- (10) Należy utworzyć specjalną jednostkę ds. realizacji w postaci agencji wykonawczej, która zostanie powołana odrębnym aktem zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającym statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi⁽¹⁾.
- (11) Do czasu ustanowienia agencji wykonawczej i osiągnięcia przez nią operacyjności jej zadania wykonawcze powinny być realizowane przez specjalne służby Komisji.
- (12) Wpływ niniejszej decyzji na budżet zostanie uwzględniony w decyzji w sprawie finansowania w ramach programu szczegółowego „Pomysły” oraz w ocenie skutków finansowych regulacji, dołączonej do wniosku Komisji w sprawie powołania zewnętrznej jednostki,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ 1

EUROPEJSKA RADA DS. BADAŃ NAUKOWYCH

Artykuł 1

Ustanowienie

Niniejszym zostaje ustanowiona Europejska Rada ds. Badań Naukowych na okres od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji do dnia 31 grudnia 2013 r. w celu realizacji programu szczegółowego „Pomysły”. W jej skład wchodzi rada naukowa oraz specjalna jednostka ds. realizacji, jak określono poniżej.

ROZDZIAŁ 2

RADA NAUKOWA

Artykuł 2

Ustanowienie

Niniejszym zostaje utworzona rada naukowa.

Artykuł 3

Zadania

1. Radzie naukowej powierzone zostają zadania przewidziane w art. 5 ust. 3 decyzji 2006/972/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, str. 1.

2. Rada naukowa między innymi ustala ogólną strategię naukową, jest w pełni upoważniona do decydowania o rodzaju badań, które będą finansowane zgodnie z art. 6 ust. 6 decyzji 2006/972/WE, i pełni rolę gwaranta jakości działań z naukowego punktu widzenia. Do jej zadań należy w szczególności ustalanie rocznego programu pracy, ustanowienie procedury wzajemnej weryfikacji, a także monitorowanie i kontrola jakości wdrożenia programu szczegółowego „Pomysły”, bez naruszania odpowiedzialności Komisji.

Artykuł 4

Członkowie

1. Rada naukowa składa się z co najwyżej 22 członków.
2. Rada naukowa składa się z przedstawicieli europejskiego środowiska naukowego cieszących się najwyższym uznaniem i posiadających odpowiednią wiedzę zapewniającą różnorodność obszarów badawczych, którzy będą działali we własnym imieniu, niezależnie od politycznych lub innych interesów.
3. Niniejszym mianuje się członków założycieli rady naukowej, wymienionych w załączniku II, którzy zostali wyznaczeni na podstawie czynników i kryteriów określonych w załączniku I.
4. Przyszłych członków mianuje Komisja na podstawie czynników i kryteriów określonych w załączniku I po przeprowadzeniu niezależnej i przejrzystej procedury ich wyznaczenia uzgodnionej z radą naukową, włączając w to konsultacje ze środowiskiem naukowym oraz sprawozdanie dla Parlamentu i Rady. Mianowania przyszłych członków publikowane są zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
5. Członkowie wykonują swoje zadania niezależnie od wpływów zewnętrznych. W odpowiednim czasie informują oni Komisję o wszelkich konfliktach interesów, które mogłyby podważyć ich obiektywność.
6. Członkowie powoływani są na czteroletnią kadencję, z możliwością jednokrotnego przedłużenia na podstawie systemu rotacyjnego, który zapewni ciągłość prac rady naukowej. Członkowie mogą być jednak powoływani na okres krótszy niż maksymalna kadencja, aby umożliwić etapową rotację członków. Członkowie zachowują swoją funkcję do czasu zastąpienia ich przez inną osobę lub do czasu wygaśnięcia ich kadencji.
7. Po złożeniu rezygnacji przez członka lub po wygaśnięciu niepodlegającej przedłużeniu kadencji Komisja powołuje nowego członka.
8. W wyjątkowych okolicznościach w celu zachowania integralności i/lub ciągłości rady naukowej Komisja może zakończyć z własnej inicjatywy kadencję członka.

9. Członkowie rady naukowej nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane prace.

Artykuł 5

Zasady i metody

1. Rada naukowa działa w sposób autonomiczny i niezależny.

2. W odpowiednich sytuacjach rada naukowa prowadzi konsultacje z przedstawicielami środowiska naukowców, inżynierów i uczonych.

3. Rada naukowa działa wyłącznie na rzecz osiągnięcia celów naukowych, technologicznych i edukacyjnych programu szczegółowego „Pomysły”. Działa ona etycznie i rzetelnie, wykonuje swoją pracę wydajnie i z zachowaniem możliwie jak największej przejrzystości.

4. Rada naukowa odpowiada przed Komisją, utrzymuje stały bezpośredni kontakt z Komisją i ze specjalną jednostką ds. realizacji oraz podejmuje wszelkie niezbędne w tym celu działania.

5. Jeżeli zdaniem Komisji lub przewodniczącego rady naukowej informacje uzyskane podczas wykonywania zadań są związane ze sprawami poufnymi, nie są one ujawniane.

6. Komisja przekazuje informacje i pomoc niezbędne do pracy rady naukowej, umożliwiając jej działanie w sposób autonomiczny i niezależny.

7. Rada naukowa przekazuje regularne sprawozdania Komisji oraz dostarcza informacji i pomocy niezbędnej do realizacji spoczywających na Komisji obowiązków w zakresie sprawozdawczości (sprawozdanie roczne, roczne sprawozdanie z działalności).

Artykuł 6

Działanie

1. Rada naukowa wybiera spośród swych członków przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących, którzy zgodnie z regulaminem wewnętrznym rady reprezentują ją, kierują nią i pomagają jej w organizacji prac, łącznie z przygotowaniem porządku dziennego i dokumentów na jej posiedzenia.

2. Przewodniczący i wiceprzewodniczący rady naukowej mogą również posiadać odpowiednio tytuły przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych.

3. Rada naukowa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny, zawierający szczegółowe postanowienia dotyczące wyborów określonych w ust. 1, a także kodeksu postępowania obejmującego rozwiązywanie potencjalnych konfliktów interesów.

4. Rada naukowa odbywa posiedzenia plenarne tak często, jak wymagają tego jej prace.

5. Przewodniczący rady naukowej może zdecydować o zorganizowaniu posiedzeń utajnionych.

Artykuł 7

Sekretarz generalny ERBN

1. Rada naukowa wybiera niezależnie sekretarza generalnego, który działa na podstawie udzielonego mu przez nią upoważnienia. Sekretarz generalny będzie między innymi wspierał radę naukową w zapewnieniu jej skutecznych kontaktów z Komisją i ze specjalną jednostką ds. realizacji.

2. Zadania sekretarza generalnego określa rada naukowa. Zadania te obejmują monitorowanie skutecznej realizacji strategii i stanowisk przyjętych przez radę naukową realizowanych przez specjalną jednostkę ds. realizacji.

3. Wsparcie w zakresie powołania i działalności sekretarza generalnego zapewniane jest w ramach programu szczegółowego „Pomysły”.

4. Kadencja sekretarza generalnego nie przekracza 30 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia.

Artykuł 8

Koszty posiedzeń

1. Komisja zwraca członkom rady naukowej koszty podróży oraz, o ile właściwe, koszty utrzymania poniesione w związku z jej działalnością, zgodnie z przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych. Po uprzednim zatwierdzeniu przez Komisję koszty podróży i utrzymania związane z innymi posiedzeniami koniecznymi do prowadzenia prac rady naukowej również mogą być pokrywane przez Komisję; dotyczy to spotkań członków rady naukowej z zewnętrznymi ekspertami i zainteresowanymi stronami.

2. Koszty posiedzeń zwracane są na podstawie rocznego wniosku rady naukowej, bez naruszania odpowiedzialności Komisji.

ROZDZIAŁ 3

Artykuł 9

Specjalna jednostka ds. realizacji

Specjalna jednostka ds. realizacji powoływana jest jako struktura zewnętrzna; do czasu jej powołania i osiągnięcia przez nią operacyjności jej zadania wykonawcze realizowane są przez specjalne służby Komisji.

ROZDZIAŁ 4

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Czynniki i kryteria wskazywania członków rady naukowej.

Skład rady naukowej musi pokazywać, że rada na odegrać wiodącą rolę w dziedzinie nauki, ciesząc się autorytetem i zachowując całkowitą niezależność, łącząc wiedzę i doświadczenie z wizją i wyobraźnią. Wiarygodność rady naukowej będzie opierała się na równowadze zalet kobiet i mężczyzn wchodzących w jej skład, a wspólnie członkowie rady powinni odzwierciedlać pełen przekrój środowiska naukowego w Europie. Każdy z członków rady naukowej musi cieszyć się niekwestionowanym uznaniem jako lider badań naukowych i być znanym ze swej niezależności i zaangażowania w badania. Członkowie muszą mieć trwającą lub niedawno zakończoną praktykę badawczą i być liderami w dziedzinie nauki na szczeblu europejskim lub światowym. Należy również uwzględnić młodszych liderów kolejnego pokolenia.

Członkowie muszą reprezentować szeroki zakres dyscyplin badawczych, obejmujących nauki ścisłe i inżynierię oraz nauki społeczne i humanistyczne. Nie powinni jednak być uważani za przedstawicieli konkretnej dyscypliny lub określonej linii badawczej i sami również nie powinni postrzegać siebie w ten sposób; powinni posiadać szeroką wizję odzwierciedlającą zrozumienie istotnych przemian w pracach badawczych, w tym także w badaniach interdyscyplinarnych i wielodyscyplinarnych, oraz potrzebę badań na szczeblu europejskim.

Oprócz renomy zdobytej w pracy naukowej i badawczej członkowie powinni wspólnie wnieść do rady szerszy zakres doświadczeń zdobytych nie tylko w Europie, ale także w innych częściach świata, w których prowadzone są intensywne prace badawcze. Doświadczenie może obejmować takie obszary, jak: wsparcie i promocja badań podstawowych, organizacja badań, zarządzanie nimi i transfer wiedzy na uczelniach, akademiach i w przemyśle, zrozumienie krajowej i międzynarodowej działalności badawczej, właściwe programy finansowania badań oraz szerszy kontekst polityczny, w którym funkcjonuje Europejska Rada ds. Badań Naukowych.

Członkowie powinni reprezentować różne grupy środowiska naukowego oraz szereg instytucji naukowych prowadzących badania; wśród członków powinny znajdować się osoby posiadające doświadczenie zdobyte na przykład na uczelniach, w instytutach badawczych, akademiach, organach finansujących oraz podczas badań dla przedsiębiorstw i przemysłu. Wśród członków powinny znaleźć się osoby posiadające doświadczenie zdobyte w więcej niż jednym kraju, a niektórzy powinni pochodzić ze środowiska naukowego spoza Europy.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz 22 członków założycieli rady naukowej

Dr Claudio BORDIGNON, Instytut Naukowy San Raffaele, Mediolan

Prof. Manuel CASTELLS, Otwarty Uniwersytet Katalonii

Prof. Paul J. CRUTZEN, Instytut Chemii im. Maksa Plancka, Moguncja

Prof. Mathias DEWATRIPONT, Université Libre w Brukseli

Dr Daniel ESTEVE, CEA Saclay

Prof. Pavel EXNER, Instytut im. Dopplera, Praga

Prof. Hans-Joachim FREUND, Instytut im. Fritza Habera, Berlin

Prof. Wendy HALL, Uniwersytet Southampton

Prof. Carl-Henrik HELDIN, Instytut Badań nad Rakiem im. Ludwiga

Prof. Fotis C. KAFATOS, Imperial College, Londyn

Prof. Michał KLEIBER, Polska Akademia Nauk

Prof. Norbert KROO, Węgierska Akademia Nauk

Prof. Maria Teresa V.T. LAGO, Uniwersytet Porto

Dr Oscar MARIN PARRA, Instituto de Neurociencias de Alicante

Prof. Lord MAY, Uniwersytet Oksfordzki

Prof. Helga NOWOTNY, Wissenschaftszentrum, Wiedeń

Prof. Christiane NÜSSLEIN-VOLHARD, Instytut Biologii Rozwojowej im. Maksa Plancka, Tybinga

Prof. Leena PELTONEN-PALOTIE, Uniwersytet Helsiński oraz Krajowy Instytut Zdrowia Publicznego

Prof. Alain PEYRAUBE, CNRS, Paryż

Dr Jens R. ROSTRUP-NIELSEN, Haldor Topsoe A/S

Prof. Salvatore SETTIS, Scuola Normale Superiore, Piza

Prof. Rolf M. ZINKERNAGEL, Uniwersytet Zuryski
